

5. uskrsna nedjelja C

Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. (Otkr 21,3)

Prvo čitanje

Djela apostolska 14,21-27

U one dane: Vратиše se Pavao i Barnaba u Listru, u Ikonij i u Antiohiju. Učvrščivali su duše učenika bodreći ih da ustraju u vjeri jer da nam je kroz mnoge nevolje ući u kraljevstvo Božje. Postavljali su im po crkvama starješine te ih, nakon molitve i posta, povjeravahu Gospodinu u koga su povjerovali.

Pošto su prešli Pizidiju, stigoše u Pamfiliju. U Pergu navijestiše Riječ pa siđu u Ataliju. Odande pak odjedriše u Antiohiju, odakle ono bijahu povjereni milosti Božjoj za djelo koje izvršiše.

Kada stigoše, sabraše Crkvu i pripovjediše što sve Bog učini po njima: da i poganima otvori vrata vjere.

Drugo čitanje

Otkrivenje 21,1-5a

Ja, Ivan, vidjeh novo nebo i novu zemlju jer – prvo nebo i prva zemlja uminu; ni mora više nema. I Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža. I začujem jaki glas s prijestolja: "Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti, jer – prijašnje uminu." Tada Onaj što sjedi na prijestolju reče: "Evo, sve činim novo!"

Pošto Juda iziđe iz blagovališta, reče Isus: "Sada je proslavljen Sin Čovječji i Bog se proslavio u njemu! Ako se Bog proslavio u njemu, i njega će Bog proslaviti u sebi, i uskoro će ga proslaviti! Dječice, još sam malo s vama. Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge."

Za razmišljanje

"Ljubite jedni druge; kao što sam ja vas ljubio, tako i vi trebate ljubiti jedni druge." Ljubav je jedna od temeljnih ljudskih potreba; ljudi su gladni ljubavi: gledaju bezbrojne filmove u kojima se radi o sretnim ili nesretnim ljubavnim sudbinama; čitaju ljubavne priče, slušaju (kičaste) ljubavne pjesme – a ipak većinom u nutrini osjećaju da se pri tom ne radi o ljubavi koja bi mogla zadovoljiti njihove najdublje čežnje. Istinska, prava ljubav ima svoj izvor – bili si ljudi toga svjesni ili ne – uvijek u Bogu. Praslika i model ljubavi o kojoj govori Isus je uvijek neizmjerne ljubav "Oca" prema "Sinu". Tu ljubav Isus živi među svojim učenicima i u svojoj Crkvi. Kakva je to ljubav koja se, čini se, tako razlikuje od naših predodžbi o ljubavi? Njezino je obilježje neizmjernost i bezgraničnost. Smijemo iskusiti da smo izvorno dobri i da je Bog uvijek bez pridržaja s nama. Onaj pak tko je od Boga bez pridržaja prihvaćen, kome se cjepidlačno ne računavaju slabosti i pogreške, tko u čitavoj ljudskosti ima iskustvo milosti i praštanja, taj osjeća potrebu taj Božji dar podijeliti s drugima. Time božanski dar postaje ljudskom zadaćom: smrtnici smo tamo gdje nemamo ljubavi. Besmrtni pak smo tamo gdje ljubimo, jer ljubeći ispunjamo zadaću stvaranja: slika smo Božja! No mi istovremeno doživljavamo da život, pa i kad je nošen tom božanskom ljubavi, nije jednostavan. Čitanja govore o pritisnutostima, očaju, žalosti, musu i strahu koji danomice određuju naš život. No kad je neizmjerne Božja ljubav noseći temelj našega bitka, onda i negativna iskustva našega života dobivaju novu dimenziju. Jer – smijemo sve, ali stvarno sve, što u našem životu ne uspijeva, povjeriti Božjem milosrđu. A ništa što je obuhvaćeno njegovom bezgraničnom ljubavlju ne može se konačno izjaloviti! Nije li to uistinu otkupiteljski i osloboditeljski vid Uskrsnuća?